

כתר שם טוב

גליון שבועי בענין דרכי השנה ודביקות בדרך הבעש"ט הקדוש

שע"י חכמי ורבני ישיבת "כתר שם טוב" בראשות מו"ר הגה"צ רבי יחיאל יהושע שיינפלד שליט"א | ירושלים - בית שמש - מודיעין עילית - ביתר

גליון סד | אחרי קדושים תשפ"ה

קול דודי דופק בתוך פי

"עוד ירמוז על דרך שאמר הרב החסיד המוכיח מפולנאה ע"ה על פסוק (תהלים קג, כ) 'ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו' וגו' כענין שהיה אצל הרב בית יוסף שהיה מקשר עצמו בלימוד תורתו ועל ידי הלימוד נברא מלאך והוא היה מגיד לו כל הנעלמות לו רזין דאורייתא וזה יכול להיות בכל אדם ואדם כשמשתדל בעבודתו בשלימות המעשה".

יריעה מיוחדת על ענין המגידים לרגל הילולת מרן מקאמארנא זי"ע

מגיד מן השמים

יש חמשה דרכי השגה שהביא מהרח"ו ז"ל בספרו **שערי קדושה** (ג, ז), ואלו הם: רוח הקודש, **מגיד**, גילוי אליהו, גילוי צדיק, חלום.

ענין זה נזכר בפירוש **הראב"ד** לספר יצירה (הקדמה): **"שהאבות רבותיהם היו מלאכים ידועים שלוחים מלפני המלך הקדוש יתעלה שמו כדי ללמדם ולחנכם בנתיבות החכמה הקדומה"**.

במאמר שלפנינו יתבאר כי 'מגיד' זה, הוא הכח הרוחני שנולד על ידי מצוה שנעשית בשלימות ועל ידי דיבורי תורה ותפילה שנאמרו מתוך חיות ודביקות אלוקית, או על ידי שמתקשר עם נשמת צדיק והולך בדרכיו במסירות נפש, והכח האלוקי שבנשמת הצדיק

מסייע לאדם לקבל התעוררות בעבודת ה'.

וכפי הידוע היו במשך הדורות הרבה 'מגידים' מן השמים לצדיקי אמת, אך כתב רבינו האר"י כי לכל אחד יש 'מגיד' לפי ערכו, ואם לומד תורה באמת - מקבל גילוי אמת שעולה בדעתו על ידי חידושי תורה והתעוררות הלב לדביקות הבורא ית', ואם יש לו פניות בלימודו ועבודתו, אזי גם המגיד יש בו עירוביאי מסוימת^א.

לא תמיד מופיע המגיד כדרך שנתגלה אצל הבית יוסף כשהוא מדבר בקול גדול וחיתוך אותיות, ולפעמים זה מתלבש ע"י חידושי תורה ורעיונות בעבודת הבורא ית', וכל זה מכח ה'מגיד' שמגלה לו נסתרות ותעלומות חכמה.

וזהו כלל גדול, שהאדם מצד עצמו אינו מסוגל להתעלות מחמת כוחות היצר הרע

שבקרבו המושכים אותו לשקוע בקנאה ותאוה, והוא חייב לקבל תוספת סיוע בנשמתו על ידי קדושת התורה והמצוות ודביקות הבורא ית' וכח הצדיקים.

וכאשר לומד ומתפלל מתוך התעוררות הנשמה הרוצה להתדבק בכל כוחה בעצם האלוקות שבתוך האותיות הקדושות, הוא בורא כוחות רוחניים קדושים המסייעים אותו, והכל תלוי לפי איכות הרצון להתדבק באלוקות שבתוך אותיות התורה כך בורא כוחות רוחניים קדושים יוטר, והם נעשים אליו 'מגידים' ומדריכים אותו.

"וכל זה נוהג בכל עת"

יסודות עצומים בענין זה כתב הקאמארנער בספה"ק **זוהר חי** (על זוה"ק בראשית א: א) [והוא מיוסד על דברי רבינו האר"י שנעתק בהערות

ברורין, או רזין עליונים ונפלאים, כך נוכל להכיר גדולת מעלת המלאך המגיד הזה כנ"ל, כי יש מי שהוא בעשייה, או ביצירה, או בבריאה, ובכל עולם מאלו הבחינות [יש] מדרגות הרבה.

אמנם בהיות מלאך ומגיד ומדבר שקרים, הטעם הוא, כי אחר שאינו נברא אלא ע"י מעשי האדם, **לכן כפי מעשיו כן יהי', כי מי שקורא בתורה לשמה בלי שום פני' אחרת כלל, כך הוא מלאך הנברא משם יהי' קדוש מאד ועליון ונאמן בכל דבריו**, וכן אם קורא בתורה בלי שום שיבושים, כך המלאך הנוצר משם יהי' בלי טעות וכלי שיבושים, **אמנם אם התורה ההוא ה' בה קצת מחשבה רעה שלא לשמה או איזה שיבושים וטעות, כן המלאך הנוצר משם יהי' בו תערובת רע**, כי מ' בחינות נברא המלאך הזה כלול מטויר, וכן השיבושים וטעותים גורמין לו לאמר גם הוא שיבושים וטעות, ונמצא כי נברא המלאך הזה כלול מטוב ורע, ולכן הטוב שבו מגיד האמת, והרע שבו מגיד שקר, כי האדם גורם זה להיות טוב ורע, וכן הענין המלאך הנעשה מן המצוות גם כן, דאם היתה נעשה כתיקון, נעשה גם כן המלאך טוב לגמרי, ואם יש בה מחשבה רעה קצת שלא לשמה גם המלאך כן, ודי בזה.

עשיית המצות, כנזכר בפ' פנחס [זוהר רכב:]: **"ותרי"ג מלאכין סלקין לה לנשמתא, הרי כל מצוה של תרי"ג מצוות נעשה מלאך אחד**, והעושה תרי"ג מצוות נעשה תרי"ג מלאכין לנשמתא דיליה, וזה סוד [אבות פ"ד] 'כל העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד' וכי, אמנם בוודאי הוא, שגדול המלאך הנעשה מעסק התורה, מהנעשה מעסק המצות, והענין **כי הנעשים ע"י עשיית המצוה בלי כוונה הם בעולם עשיה, והנעשים על ידי עסק התורה הם מלאכים בעולם היצירה, והנעשה מן הכוונה והמחשבה של התורה והמצות הם בבריאה**, ובוודאי הוא שאין כולם שווין, כי בעשיה עצמה יש מדרגות רבות, וכן ביצירה, וכן בבריאה, ולכן אין שום מלאך דומה לחבירו, ואין להאריך בזה, כי הוא ברור. ודע, כי כל אלו המלאכים הנבראים מהתורה והמצות של האדם, **הכל כפי המעשה של האדם, כי לפעמים הם מגידים אמיתיים, ולפעמים יש בהם אומרים שקר**, ולכן נאמר בשמואל [א' ג, יט] 'ולא הפיל מכל דבריו', והוא אם הוא מאמת כל דבריו, ודאי שכולו טוב וראוי לסמוך על דבריו, ועוד שכל דבריו יהי' לשם שמים, לא יבטל אפילו אות אחד שלא לשם שמים, ועוד שידע לבאר רזי התורה והסודות, ומי שיש בו כל בחי' אלו, ודאי שנוכל לסמוך עליו ולהאמין בו, והנה כפי דבריו וכפי דעתו, אם אומר פשטים, או רזין

^א ראה בהרחבה בתחילת **שער רוח הקודש: כי בוודאי כל מה שיוצא מפי האדם אי אפשר שיהי' לבטלה**, וכמו שכתוב [בזוהר] בפ' שלח קס"ח ב' וקס"ט, 'תלת קלין אינון דלא אתאבידו בעלמא לעלמין, בר קלין דאורייתא וצלותא, דאלין סלקין לעילא ובקעין רקיעין וכו', ואפילו הכאת המטה, הקול היוצא משם לא אתאביד, כנזכר שם, ובתיקונים כ"א כ"ב כ"ג כ"ה, **איך הקול שמוציא אדם מפיו רכבין עליהו מלאכין ונשמות והשכינה**, וכן בפ' אמור ק"ה א' ובפ' בהר ק"ט ב' ובפ' פנחס [רלג:]: ע"ש היטב, כי בכל דיבור ודיבור הוא רכיב חד מלאך. נמצא כי בהיות האדם צדיק וחסיד ועוסק בתורה ומתפלל בכוונה, מאותן הקולות שיוצאין מפיו נבראים מלאכין ורוחין קדישין, קיימין ועומדין, ואלו המלאכין הנבראים ממה שיוצאים מפי האדם, הם סוד המגידים הנזכר בספר חסידים, ומודיעין אותו ומספרין לו רזי תורה, ואמנם יש בני אדם שהמלאכין הנבראין מדיבורו מתגלין להם ומודיעין להם עתידות, ויש שאינם מתגלין להם, והכל כפי בחינת נשמת האדם, וגם כפי מעשיו, ואין להאריך בזה.

והנה כמו שיש מלאכין הנבראין מעסק התורה שהאדם מוציא מפיו, כך יש בחינת מלאכין נבראים ונעשים על ידי

למטה] בהאי לישנא: ועתה נבאר עצם הנבואה, **כי כל מה שיוצא מפי אדם אי אפשר שיהיה לבטלה כלל**, וקלין דאורייתא וצלותין סלקין לעילא ובקעין רקיעין, אפילו הכאת המטה הקול היוצא משם לא אתאביד, והקול שאדם מוצא מפי רכבין עליה 'מלאכים נשמות שכינה' בסוד 'עולמות נשמות אלהות' המבואר בשם מרן הקדוש, ובכל דיבור רכיב חד מלאך. נמצא כי בהיות אדם צדיק וחסיד עוסק בתורה לשמה במדות טובות והכנעה ומתפלל בכוונה, מאותן הקולות שיוצאין מפי, נבראין מלאכים ורוחין קדישין קיימין ועומדין, ולפעמים נעשין מגידים, ויש שמתגלין להם בהתגלות ומגיד להם רזי תורה ועתידות, ויש שאינם מתגלים להם ומגיד להם על ידי רוח הקודש בהעלם ובהסתר.

ויש מלאכים נבראים על ידי דיבורי הקדושים, ויש על ידי עשיות המצות, ותר"ג מלאכים סלקין לנשמתא וזהו קונה לו פרקליט אחד, ובודאי גדול הוא המלאך שנעשה מעסק התורה מהנעשה מן עסק המצות כי הענין הוא מצות מעשיות הנעשין בלתי חיות ואור חיות אלהות המעשה המוגלם הוא ב"ס דעשיה, ועסק התורה הנלמד בלתי חיות אלהות כל חד לפום דרגא דיליה טועם מעין עוה"ב בעוה"ז עסק התורה כזה והוא לשמה אע"פ שאין בו חיות נעשה מהם מלאכים בעולם היצירה, אבל עסק התורה לקנטר בגאווה ובזו וזדון להשתרר על כל עסק כזה נמסור התורה ליד הקליפות.

הרי נתבאר כל סוד נבואה ורוה"ק אשר כל אחד לפי מעשיו כך שורה עליו רוה"ק מבחינות אלו המלאכים הנוצרים מעסק התורה והמצות של אדם עצמו והם המדברים בכל אדם ומנהיגין אותו כפי מעשיו לטוב ולמוטב, וצריך לעשות תשובה ויודי בכל עת וישפוך נפשו לפני השם שידיברו וינהיגוהו לסיטרא דקדושה.

והנה הקול שכבר נעשה מלאך רוחני, אזי הקול הזה העליון הראשון בא לסייע את האדם העובד בעת עסקו בתורה ותפלה ורזין דאורייתא בא ומתלבש בקול של עתה של האדם ומסייע לו ומאיר עליו וממשיך לו חיות אלהות. וזהו 'רוח ה' דיבר בו' ר"ל עמי, כי אני מדבר והוא מתחבר בקולי של עתה, 'ומלתי' בעצמי

הוא עתה 'על לשוני' לעורר אותי לאהבה ולדביקות אש לוהט והארה עצומה, ולפעמים קולות של צדיקים אחרים באין ומתלבשין בו להעלותו אל עבודה הפנימיות והם באים ומדברים עמו ביחד בקול ודיבור אשר מלהטות אש סביבותיו, אמנם הצדיקים יהיו משרש נשמות אדם או שעשה מצוה הנוגעת לחלק הצדיק ההוא, כי כל צדיק נאחז באבר ידוע משיעור קומה וכן כל מצוה יש לה מקום ידוע באבר ידוע, ולכן אותו הצדיק מתעבר בו והמלאך של קול שלו שורה על האדם ומדבר בו בתוך דיבורים שלו בהארה נפלאה ומגיד לו רזי התורה, וכל זה נוהג בכל עת, אבל גם בדרך הזה יהיה המשכות נבואה ורוה"ק בזמן הנביאים, כי הקול ודיבור היוצא מפי הקב"ה עד שאם ישמע אותן אדם יתבטל ויהיה כלא יהיה ע"כ בהכרח שיתלבש. עכד"ק.

ענין זה - שהגילוי נוהג בכל עת, גם בדורות אחרונים - מובא גם בדגל מחנה אפרים (פר' חקת): "כענין שהיה אצל הרב בית יוסף שהיה מקשר עצמו בלימוד תורתו ועל ידי הלימוד נברא מלאך והוא היה מגיד לו כל הנעלמות לו רזין דאורייתא וזה יכול להיות בכל אדם ואדם כשמשתדל בעבודתו בשלימות המעשה".

"לפי רצונו של אדם - כך מראים לו"
רבותינו החשיבו מאוד את ה'מגיד' של הבית יוסף². בנוסף לכך הדגישו כי ה'מגיד' שמתגלה לאדם, הוא כמו ה'כרוז' שיוצא מן השמים - שלפי הבעש"ט הק' הוא התעוררות הרהורי תשובה העולין בלב האדם ונשלחים אליו מן השמים³. וכן המגיד הוא גילוי של נשמת האדם, ולפי שכל נשמה שונה מחברתה, אחת עבודתה בפרישות והשנית בתענוג, לפיכך מקבל האדם 'הוראות' מהמגיד הפנימי שבקרבו - לפי סוג נשמתו ועבודתו, הילכך יש לבדוק היטב מה ללמוד מדברי המגיד, כי כל אחד מקבל הוראות והתעוררות לפי דרכי נשמתו⁴.

על דרך זה היה גילוי המגיד אל מרן הבית יוסף באופן של תוכחת מוסר, ותמיד גער בו המלאך המגיד על שאכל יותר מדי, והבטיח לו

שימות על קידוש ה', כי זה היה דרכו של הבית יוסף להתנהג בפרישות, וכפי שהעיד הבית יוסף על עצמו (מגיד מישרים, פר' נצבים) **"לפי מה שיש ברצונו של אדם - כך מראים לו"**⁵.

וכתב הרמ"ק בספר אור יקר (הקדמת שיעור קומה פט"ז) בהאי לישנא: שאר הנביאים הם צופים בנבואה לפי מדרגת נשמתם, וכל הנשמות הם חצובות מתחת כסא הכבוד, ולכך כל אחד ואחד שופע לו לפי בחינת נשמתו שהיא למעלה, ודרך חלון זה הוא צופה, ודרך שלשלת זו הוא משתלשל, ודרך הסולם הזה הוא עולה, ולכך אמר (הושע יב, יא) 'וביד הנביאים אדמה'.

וכה כתב היעב"ץ בשם אביו החכם צבי (תורת הקנאות, פרק יד): "ואבי מורי הגאון החסיד זצ"ל היה אומר, הרב בית יוסף היה למדן יותר גדול ממגיד שלו".

"שאינו רוצה ללמוד מפי מגידים"
ומסופר על הרה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע (צבי לצדיק, עמ' לט) בזה"ל: עד היכן היו מקוואות של רבינו מקודשות לשמים, תעיד לנו העובדא שספר רבינו מהר"א זצ"ל מזידיטשוב משמו של רבו רבנו מהרצ"ה ששמע ממנו שבא אליו אותו המגיד [המלאך] שהיה מתגלה אל רבנו בעל הבית יוסף ולמד עמו ואמר לו שהוא רוצה ללמוד גם עמו כמו שלמד עם הב"י. אל הבית יוסף נתגלה בזכות משנה לשמה, ואליו אל רבו הוא בא בזכות טבילות מקוה לשמה שהוא טובל. אבל רבינו דחה אותו ואמר לו שאינו רוצה ללמוד מפי מגידים ומה שהוא צריך ללמוד ולהשיג אם יזכה לכך ישיג בשכלו מעצמו בלי כל גילוי של מגידים. ע"כ.

ועל דרך זה מובא בשם הגר"א מוילנא ז"ל שלא רצה לקבל מפי מגיד, אלא בעמלו.

ומכאן שאין לעשות פעולות מכוונות כדי לזכות לגילוי המגיד או שאר השגות, אלא עשה דברים לשם פעלם, למד מאהבה וסוף הכבוד לבוא (נדרים סב.), הגם שהיו צדיקים שהשתדלו לקבל סיוע מלמעלה על ידי נשמות הצדיקים והמגידים, ועל כך נאמר: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים.

דף צ"ג א צדיקים גדולים ממלאכים, דאם הם גדולים במעלה אינם חייבים לשמוע למלאך, וכ"ה מעשה מהמהרש"ל שבא אליו מי שזכה למגיד ואמר לו בשם המגיד שלא צדק במה שחידש היום, וגער בו שילך ויאמר למגיד שאינו יודע מהו שח, וזאת כיון שהמלאך ההוא היה קטן ממדרגת המהרש"ל. עכד"ק.

וראה בספר עמק המלך (הקדמה השלישית, פרק א): אין מדרגת המגיד כמדרגת אליהו ז"ל, אפילו כשיעור חלק אחד, מן אלף חלקים, כולי האי, ואולי ישיג דבר מה, כי מדרגת המגיד הוא ניצוץ אחד מנשמתו שהיה כבר בעולם, ויכול הוא להשביע אותו ויבוא אליו בדמותו ובצלמו עצמו, עד שישתומם על המראה, אבל אין בו יכולת לגלות יותר אלא מה שבכח ניצוץ נשמתו ולא יותר. אבל מדרגת אליהו ז"ל הוא מתגלה עם השכינה, ואינו נפרד זה מזה, והחכם יבין מעצמו שאין למעלה מזאת המדרגה שום דבר. ואתה המעיין תראה ספר מגיד מישרים של הרב רבי יוסף קארי"ו ע"ה, שנתגלה אליו המגיד לעתים ידועים, וגילה לו איזה טעמי תורה, ואף על פי כן כלא נחשבו דמי, לפני רזי האר"י זלה"ה, כי עדיין לא נשלמו ניצוצי עולם התוהו, ולא יכלו להתגלות ניצוצי עולם התיקון.

התעוררות תשובה ולכן יעשה תשובה.

¹ כתב הגר"ש דבליצקי זצ"ל בהקדמתו להוצאה החדשה של הספר מגיד מישרים: יוצא לנו שכל סיוע רוחני שניתן לנו מהשמים בתורה ועבודה הוא דווקא אם אנחנו באים להיטהר, אבל אם אנחנו אדישים לגבי איזה פרט בתורה ועבודה או חס ושלוש לגבי כלל העבודה, אין להם לצפות לשום עזר ולשום התעוררות שתבוא ממרומים ואין הקב"ה מבטי לשלוח גלי התעוררות וכו' אלא יואל זה אביט אל עני ונכה רוח' רצונו לומר מי שעושה עצמו כעני ונכה רוח בתורה ועבודה שעוד לא השיג כלום כמידתו ועל כן הוא נכה רוח על כי הוא מטבעו חרד על דברי ורוצה אם כן להשיג ולעלות עוד ועוד דווקא אל זה אביט לשלוח לו עזרתו מקודש ומציון יסעדנו.

² ומובא מהחזון איש (מעשה איש ח"א עמ' קיז וח"ז עמ' קפז) לאחד ששאל: איך ניתן לפסוק שלא כדברי הבית יוסף, והלא המלאך המגיד אמר לו שהלכה כמותו, והשיב: המגיד של הבית יוסף הוא ג"כ הבית יוסף. המלאך של הבית יוסף אינו גדול ממנו, שהרי הוא הבית יוסף עצמו. ובשו"ת דברי יציב (י"ד סי' קכ"א אות ה') כתב: יש לעיין אם יש חיוב לשמוע למלאך, ואולי תלוי הדבר בסנהדרין

³ ראה אמרי פנחס (שער ב אות קסז): ואל יעלה בדעתכם שבא אליו רעיא מהימנא כדומה אצלכם, רק הוא כמו המגיד של בית יוסף שהיה מדבר מתוך קולו, כן הוא זה.

עוד כתב שם (שער ה אות עא) וז"ל: בשם הרב, שהיה חשוב וגדול מאד בעיניו ספר המגיד מישרים של הבית יוסף ואמר שדבריו נאמרו ממש מן השמים ובודאי יש להחשיבו, וכמעט לא היה ספר הלו זז מעל שולחנו.

⁴ ראה תולדות יעקב יוסף (פר' ראה): וזהו שהודיענו הש"ס שגם הכרוזין היוצאים ממלך מלכו של עולם הוא ברמז, וצריך לידע במחוג רמז הכרוז, והוא על ידי המחשבה שבאין לאדם בכל יום הרהורי תשובה, שהוא מחמת הכרוז, או על ידי שאר דברים הנוגעים למי שעניי שכל לו.

וראה דברי חיים (פר' שופטים): כאשר שמעתי ממורי הקדוש [רבי נפתלי מרופשיץ] וצלה"ה דמה שלפעמים בא לאדם איזה תוהא בלב, ואומרים העולם שאיזה מרה שחורה בא לו, ויש מפכחין זה במשקה או באיזה דבר, ובאמת זה הוא מהתעוררות של מעלה על ידי כרוז בכל יום שובו בנים שובבים שיוצא בכל יום (זוה"ק נשא קכו). וכל אדם מישאל תנפעל מזה באיזה התעוררות בנפשו, ולכן אמר ז"ל שבבוא לאדם איזה תוהא וכעין פחד, ידע שהוא

בתי יתנו רצון ישיבת בתר שם טוב

רשת ארצית ללימוד פנימיות התורה בדרכי העבודה
בית שמש • ירושלים • קרית פפר • ביתר עילית • בארא פארק
בהכוונת מו"ר שליט"א

בס"ד

הננו לבשר טוב על פתיחת

סדרת שיעורים

לידיעה מקיפה במושגים בפנימיות התורה

לצורך הבנת ספרי החסידות

באופן בהיר ונהיר, ושווה לכל נפש

מפי

הגה"צ רבי יחיאל יהושע שיינפלד שליט"א

בעמ"ח 'אש המועדים והעבודה' 'כתר המועדים והעבודה' ועוד

בין העניינים הנדונים והמתבארים בס"ד:

הכרת חלקי האדם ודרכי העבודה

הכרת סדר העולמות

- דרכי הדביקות לפי הבעש"ט
- אהבה ויראה
- נרנח"י ודרכי העבודה שבהם
- מערכת הטוב והרע שבאדם, והיכן מקום הבחירה
- מערכת המידות, זיהוי ותיקון המידה הפרטית של כל אחד

- עולמות אבי"ע
- ספירות
- יחודים
- העלאת ובידורי הניצוצות
- חידושי החסידות אודות הצמצום ו'מלא כל הארץ כבודו'
- יחוד ואחדות ה'

תתכן הרחבה גם על מושגים עמוקים יותר המובאים בספרי תלמידי הבעש"ט הק', כגון 'עולמות נשמות אלוקות', 'הכנעה הברלה המתקנה', 'יחודא עילאה ותתאה', 'שבירת הכלים ובידורי רפ"ח ניצוצות', ועוד

כפי מסת הפנאי

לפרטים נוספים אפשר ליצור קשר:

ירושלים - 0527186902 | חיפה - 0533176334

לונדון - 07805154031 | מנשסטר - 00447391012589

בני ברק, ביתר, טבריה, ועוד - פרטים בקרוב

נעטר להון בתרין

מילין יקירין וליקוטים נפלאים מתוך אוצר ספרי אש החסידות בדרכי העבודה

מוגש על ידי הרב משה קניג

לידו, מיד פגע כדור מות בלבו. וכמ"כ צריכה להיות עד"ז דרכו של איש יהודי הלוחם במלחמת היצר, שאם נכשל בדבר עבירה אל יפול לבו בעצבות, כי עי"ז לא יוכל שוב ללמוד ולהתפלל, והיות והנפש של איש יהודי היא מעולם התענוג אז כשהוא במרה שחורה ואינו מרגיש תענוג בדבר מצוה הריהו נמשך אחרי תענוגים ותאות רעות, אלא מחובתו לשוב בתשובה ולהתחזק תיכף ומיד מכאן ולהבא.

(תורת אבות, דרכים בעבודת הבורא, ר' משה מקוברין)

כל אחד ידע שבמה שיצרו תוקפו ביותר הוא כלי מוכן לאותם דברים ביותר להיות נקיים וזכים אצלו. ובדברים שהרבה לפשוע בהם ידע שהוא כלי מוכן להיות דייקא באותו דבר נקי ובר לבב ולכן אמרו (ויקרא רבה, כא, ה) שבאבר שבו חטא בו יעשה מצות, ואין זה רק תיקון לעבירה הקודמת מדה כנגד מדה, אבל הוא גם תיקון נפשו בפרט כי כל אחד נברא לתיקון איזה דבר פרטי אשר בו נתייחדה נפשו בפרט ואין לה חבר, כנודע מאמר הקדמונים על מאמר רז"ל (שבת קיח:) אבוך במאי זהיר טפי. ועל כזה אמרו (גיטין מג.) אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל שע"י המכשלה הוא מבין שלכך נוצר לתקן אותו דבר.

(צדקת הצדיק, אות מט)

ימי הספירה הם ימי תשובה כמו בעשי"ת, רק שהתיקון הוא בחינה אחרת והוא גדולה מעשי"ת, שבימי הספירה הוא תיקון כל השבעה מידות, לכך צריך אדם לתקן כל מדותיו בימי הספירה, כי כשאדם עושה ח"ו איזה עבירה הוא ממשיך על נשמתו חשכות, ונשמת ישראל הם קבועים בכסא הכבוד ומגיע אותו החושך ואותו הפגם לעולם העליון שנשמת ישראל קבועים בו.

(תולדות אהרן, בהר)

שזה בלתי אפשרי שישבר אדם כל מדותיו הנולדים עמו מבטן אמו, רק שצריך להרים אותם אל הקדושה, למשל מי שיש בו מדת כעס יסור מכעס החיצונית ויכעוס על הרשעים, וכן בכל המידות. "ושמו אצל המזבח" פירוש כנ"ל שישים המדה אל הקדושה, דהיינו באם יבא לכעוס או שאר מידה, ישבר עצמו להביא אותה המידה אל הקדושה.

(נועם אלימלך, צו)

לכן צוה השי"ת וספרתם לכם, היינו שתספרו ותמנו מה שהשגנו, כן תספרו חמשים יום עד שביום העצרת תתבוננו מה שהשגתם, כמו אב ההולך עם בנו הקטן ומצא מטמון מאבנים טובות ומרגליות ולא היה בכח הבן ובתפיסתו להבין ערך יקרות הדברים היקרים, ואביו צוה לו לקבל אותם כמו שיוכל שאת, ושאל אותו הבן מה הוא ערך יקרותם, והשיב לו אביו עתה אין עת לעסוק עמך ולהודיעך ערך יקרותם רק כעת חזק ואמץ בני וקח כל מה שתוכל בהתחזקות ובמהירות, ובבואך לביתך תספור ותמנה מה שהשגת ואז אודיעך ערך יקרותם, וכן בכל שנה ושנה מאיר השי"ת אורו הלמעלה מתפיסת אדם בליל א' של פסח, ואח"כ במשך זמן ימי הספירה יתבונן האדם ומכיר בתפיסתו מעט מעט עד שביום העצרת מתבונן האדם ערך יקרות האור הזה.

(מי השילוח, אמור)

אמר: אם יהודי נפל ונכשל בתאוה או במדה רעה, אל יפול רוחו בקרבו, אלא יתחזק ויעשה תשובה. משל למלך ששלח ב' עבדיו למלחמה. אחד מהם היה חכם והשני לא היה בר דעת. ובעיצומו של הקרב פגע כדור בידו של העבד החכם, והחליט כי אין הזמן מתאים עתה, באמצע המלחמה, לחבוש את פצעי ידו, כיון שבנתיים יפגע בו האויב עם כדור נוסף בלבו, והמשיך להילחם בכל עוז עד שניצח את האויב ורק אח"כ התחיל להתעסק בפצעי ידו. אבל השוטה שלא עשה כן, וכשנפגעה ידו הניח את נשקו כדי להתקין תחבושת

ניתן להשיג הקונטרס החדש
על ספירת העומר

ירושלים - בחנויות הקבועות

בני ברק - ברחוב חירא 5
טל 0534154262

אשדוד - בבית ועד לחכמים

אלעד - במקום השיעור

אפשר להצטרף עד יום שני בלבד
לרכוש זכות המהדורה לקונטרס חדש
בענין התקשרות והשתמחות על קברי
צדיקים, עיבורי נשמות צדיקים, ועוד
דברים מחודשים שלא יצאו עדיין

נא להודיר עד יום שני, לכבוד התנא האלקי:
k3574400@gmail.com

ניתן לקבל את כלל הקונטרסים

בעשרות חנויות ברחבי הארץ

מוקדי מבירת הקונטרסים [מלבד קונטרס "דרכי השגה"]

בירושלים - ספרי הישיבה. עין יעקב. ספרים ווינקל.

בבני ברק - סאטמאר. ספרים סטור.

בביתר - חנות קודש. ובכולל כתר שם טוב [רחוב מעזריטש 47]

בבית שמש - ביהמ"ד כתר שם טוב רמה ד'

במודיעין עילית - בכולל כתר שם טוב [רחוב מהרי"ל מול 13]

אשדוד - ספרי שרגא. ביהמ"ד בית ועד לחכמים

בארה"ב - בהפצת שירה בחנויות הספרים

לפתוח מוקדים נוספים ניתן לפנות למערכת בכוחות k3574400@gmail.com

נדרת ידידינו הנדיב והנכבד

הרה"ח ר' נפתלי בלייער שליט"א

לע"נ אמו מרת רחל ב"ר יהודה ע"ה

היא"צ בשבת קודש י"ב אייר

תנצב"ה